WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 18 2 MEI 1964

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Het is al weer een week of tien geleden dat ik je geschreven heb over het ziekenlijstje. Toen heb ik verteld dat het ziekenlijstje voortaan iedere week in **Donald Duck** zou komen. Nou, de wachtlijst is niet korter geworden, maar de wachttijd wel, gelukkig. Op het ogenblik is die vier maanden en als je bedenkt dat die acht maanden geweest is, dan zijn we er toch een stuk op vooruitgegaan, hè? Korter dan vier maanden zal de wachttijd waarschijnlijk niet worden, want er komen regelmatig nieuwe aanvragen binnen. En daar wil ik het nu even over hebben. Als er een aanvraag binnenkomt, kijk ik eerst hoe lang 't patiëntje ongeveer nog ziek zal zijn. Niemand krijgt voorrang (behalve in heel bijzondere gevallen), ieder moet op zijn beurt wachten. Soms vragen kinderen of ze op het ziekenlijstje mogen staan als ze alleen maar een griepje van een dag of drie hebben. Dat kan niet. Zo'n kind is al een paar maanden helemaal beter als het aan de beurt is, en daardoor zouden kinderen die soms al jaren ziek zijn, nóg langer op een plaatsje moeten wachten. Verder wil ik ook altijd graag weten hoe oud het zieke kind is. Dat staat er vaak niet bij. Meestal stuur ik dan een briefje terug met een antwoordenvelop. Maar heel vaak hoor ik niets meer en dan zit ik met een aanvraag waarmee ik toch niets kan doen. Schrijf daarom altijd even terug, zoveel moeite is dat niet en het kost niets. Anders moet je aanvraag blijven liggen en komt 't zieke kind nooit aan de beurt.
Zo, dat was het. Let bij je aanvraag dus altijd goed op de duur van de ziekte en vergeet niet jouw leeftijd of dat van het kind waarvoor je een plaatsje aanvraagt, te vermelden.
Maar vergeet vooral de kinderen van het ziekenlijstje niet!
Dag, tot de volgende keer,

DDM DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

JOKE VAN DIJK, DEN HELDER. Oom Dagobert kan de politie niet waarschuwen als de Zware Jongens er aan komen, want ze snijden altijd de telefoonlijn van te voren door. Ja, die boeven nemen geen halve maatregelen hoor! Dag, Joke!
FRANS KERS, MAARSSEN. Wat leuk dat je een xylofoon hebt gekregen, zeg! Kun je er al goed op spelen? Of ben je nog druk aan het oefenen? Natuurlijk mag je altijd vragen of je in de Brievenbus mag staan! En nu sta je er ook in.
MIA VAN DER HEYDEN, EDE. Nou, eerlijk gezegd vond ik je rapport niet zo slecht, alleen die 4 hè? Daar moet je echt iets aan gaan doen. Kom, aardrijkskunde is toch helemaal niet moeilijk? Als je maar goed je huiswerk leert.
HENK VERPOORTEN, SOUBURG. Hebben je opa en oma er een groot feest van gegeven, toen ze 45 jaar getrouwd waren? Het is wel de moeite waard, hè? Jij bent me ook een lekkerbek, zeg! Als je er maar geen eten voor laat staan!

Schrijf zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam en zet in de linkerbovenhoek: **Oom Donalds Brievenbus.** Schrijf bovendien op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres!

ONS ZIEKENLIJSTJE

Wilma Straatman is 7 jaar en zij ligt al een hele tijd in het ziekenhuis. Zouden de Donald Duck-vriendjes en -vriendinnetjes haar eens een kaart willen sturen? Haar adres is: Elisabethgasthuis, Kinderafdeling Arnhem.
Treesje Londar is 13 jaar en zij ligt al een heel poosje in het sanatorium. Haar hobby is het sparen van filmsterrenfoto's. Haar adres is: Sanatorium St. Jozefsheil, Julianapaviljoen, Zaal 1, Bakel.
Geert Groenendijk is ook al heel lang ziek en hij is nog maar 4 jaar. Wie stuurt hem eens een kaartje? Zijn adres is: R.k. Sanatorium, Emma-oord, Zevenaar.
Henny van de Berg is 12 jaar. Zij spaart babykaarten. Wie denkt eens aan haar? Zij ligt al meer dan een jaar in het ziekenhuis. Haar adres is: Sofiakinderziekenhuis, Interne Afdeling, Rotterdam.
Willie de Boer bedankt jullie allemaal heel hartelijk voor alles wat jullie haar gestuurd hebben. Ze is nu weer thuis. Fijn, hè? Ook Annelies Duin uit Hoorn is jullie erg dankbaar!

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 11 zijn:
1e prijs: horloge: Dinie v. Helden, E. du Perronstr. 26, **Weesp.**
2e prijs: bouwdoos: Peter v. d. Bongord, Dedeastr. 4, **Tegelen.**
3e prijs: badmintonspel: A. en W. v. Doorn, **Naaldwijk;** R. Gaastra, **Harderwijk;** K. Park, **A'dam-N.;** H. Welmer, **Laren;** R. v. d. Meer, **Balk;** M. Hofstra, **Witmarsum;** T. Visser, **Maasdijk;** H. Nusmeier, **Enschede;** A. en J. Blom, **Schiedam.**
Boek: A. Scboo, **Assen;** H. Vollaard, **Dordrecht;** E. Teekamp, **Deventer;** H. Kieboom, **Apeldoorn;** W. Idsinga, **Itens;** J. Veenman, **R'dam-23;** Janny Wolthoven, **Groningen;** R. v. Iersel, **Udenhout;** M. Stouten, **Voorthuizen;** R. Eekhout, **Schoandijke;** Y. Duffels, **Amersfoort;** A. Veenstra, **Gorredijk-Kartezwaag;** W. v. d. Witte, **Bultenpost;** P. Lugtenburg, **Vierpolders-Brielle;** Gerda Harmsen, **Leiden;** F. Verbeek, **Utrecht;** M. Dijl, **Breskens;** J. v. d. Oever, **Alblasserdam;** G. v. d. Sluis, **Zwolle;** A. Nijkamp, **Rijssen.**

✱ PRIJZEN ✱

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

De oplossing van prijsvraag nr. 15 luidt: **WATER.**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG Nr. 18

Ven links naar rechts invullen:
1. gele kleurstof,
2. echter,
3. dichtgooien, bijv. van een sloot of gracht,
4. de man die je haar knipt,
5. nagerecht,
6. strak naar één punt kijken,
7. ronde, sappige donkerrode vrucht,
8. tegenovergestelde van kort.

Heb je de juiste woorden ingevuld, dan vormen de letters in de gele hokjes zigzag van boven naar beneden gaande een woord dat ons naar de zomervakantie doet verlangen.
Hoe luidt dit woord? Schrijf je oplossing (dus dit woord) op een briefkaart en stuur die vóór 7 mei aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam.

Op de kaart duidelijk je naam en adres vermelden en in de linkerbovenhoek zetten: „Oplossing 18". Veel succes!

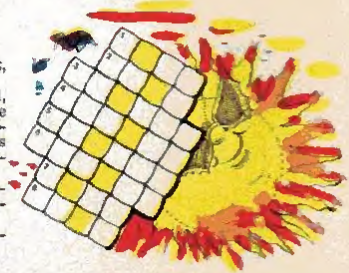

WALT DISNEY

Otto van Drakenstein

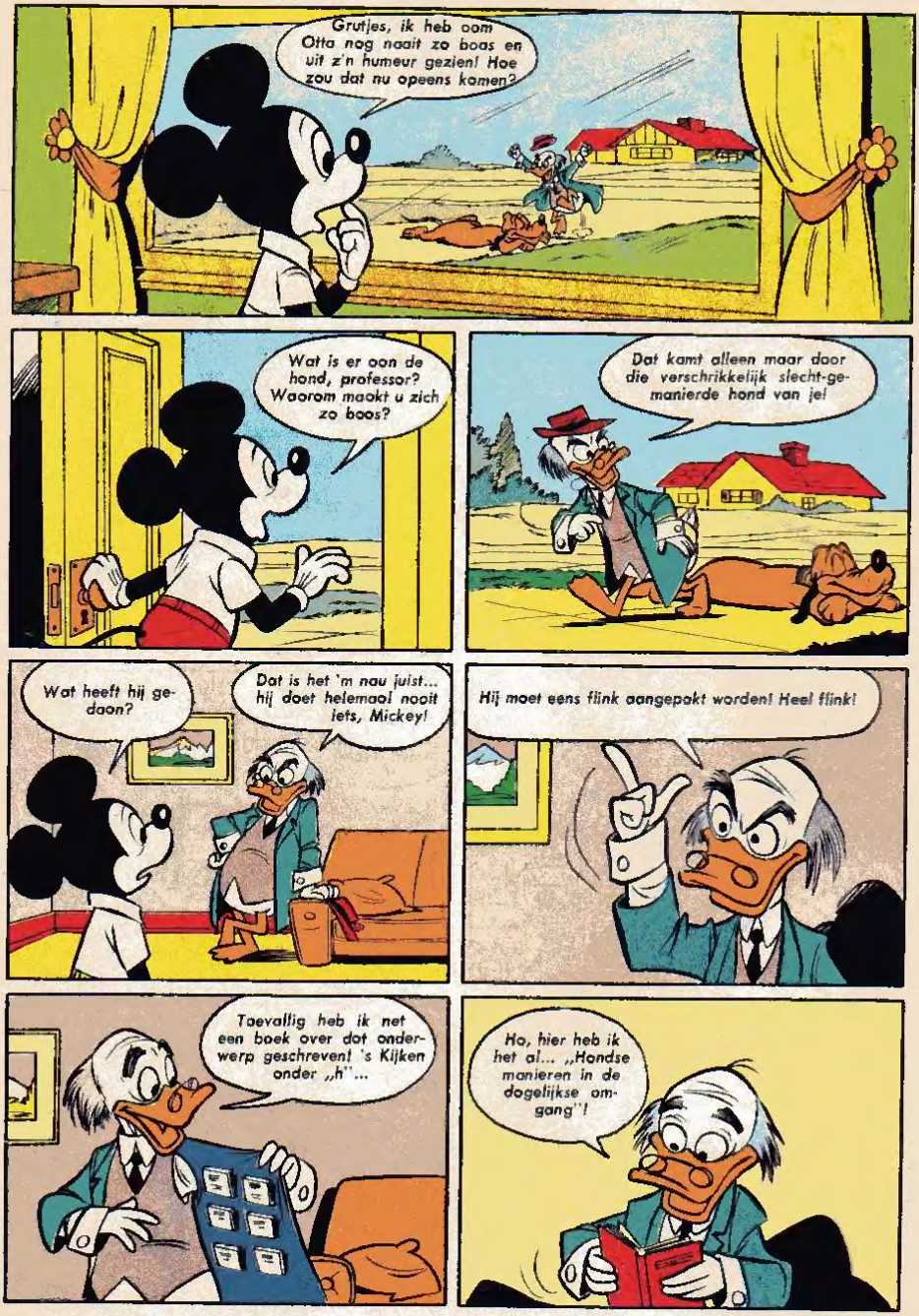
Grutjes, ik heb oom Otto nog nooit zo boos en uit z'n humeur gezien! Hoe zou dat nu opeens komen?
Wat is er oon de hond, professor? Waorom maokt u zich zo boos?
Dat kamt alleen maar door die verschrikkelijk slecht-gemanierde hond van je!
Wat heeft hij gedaon?
Dat is het 'm nau juist... hij doet helemaol nooit iets, Mickey!
Hij moet eens flink aangepakt worden! Heel flink!
Toevallig heb ik net een boek over dat onderwerp geschreven! 's Kijken onder „h"...
Ha, hier heb ik het al... „Hondse manieren in de dogelijkse omgang"!

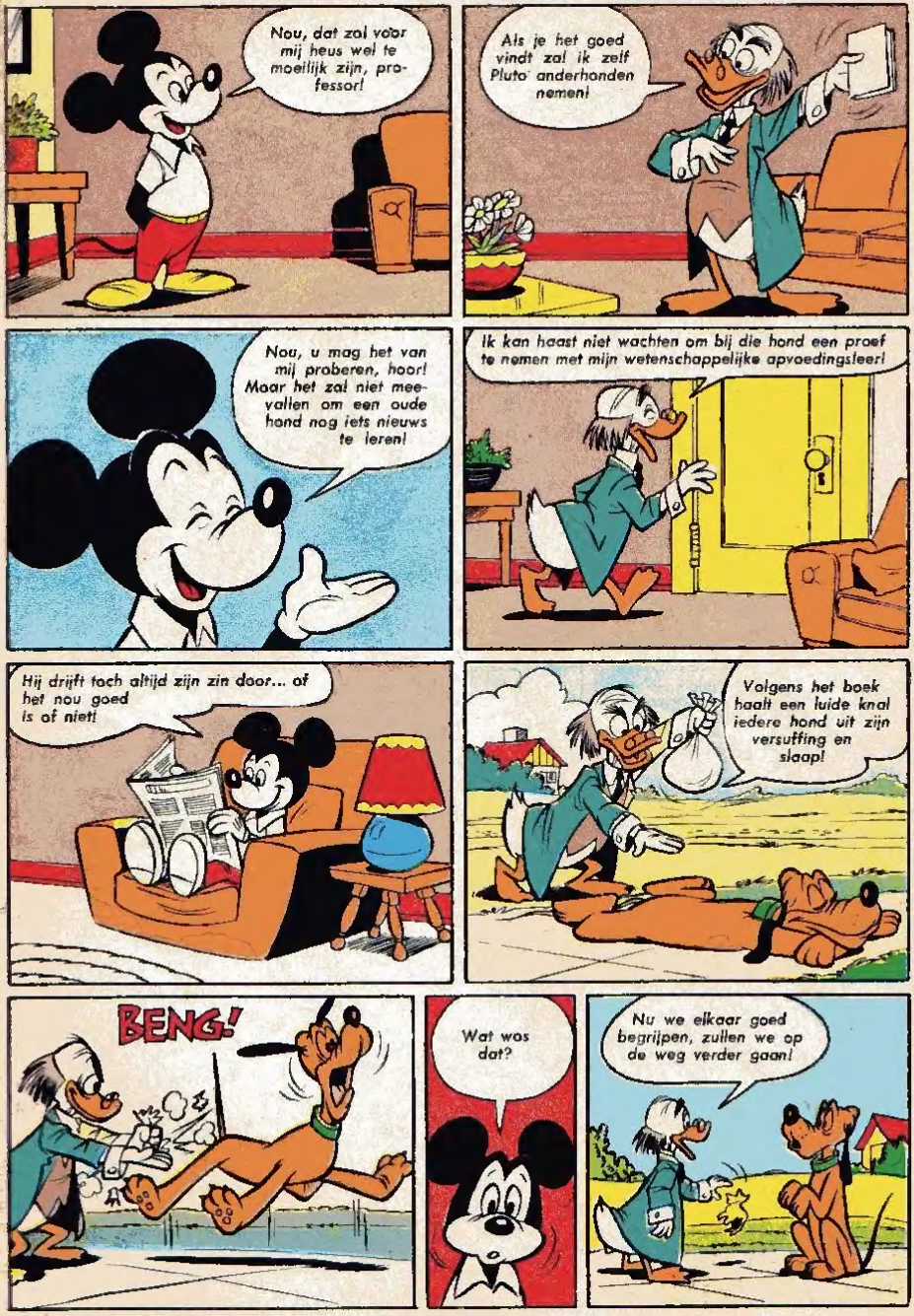
Nou, dat zal voor mij heus wel te moeilijk zijn, professor!
Als je het goed vindt zal ik zelf Pluto anderhanden nemen!
Nou, u mag het van mij proberen, hoor! Maar het zal niet meevallen om een oude hond nog iets nieuws te leren!
Ik kan haast niet wachten om bij die hond een proef te nemen met mijn wetenschappelijke opvoedingsleer!
Hij drijft toch altijd zijn zin door... of het nou goed is of niet!
Volgens het boek haalt een luide knal iedere hond uit zijn versuffing en slaap!
BENG!
Wat was dat?
Nu we elkaar goed begrijpen, zullen we op de weg verder gaan!

Nau, ik zal er maar op vertrouwen dat hij weet wat hij doet!
Nu moet je om en om rollen!
Natuurlijk niet over de blaemen, sufferd!
Nu zullen we iets nuttigs praberen!
Ga de krant voor me halen!
Ik lees altijd dolgraag de avondkrant!
Hé! Wat gebeurt er?

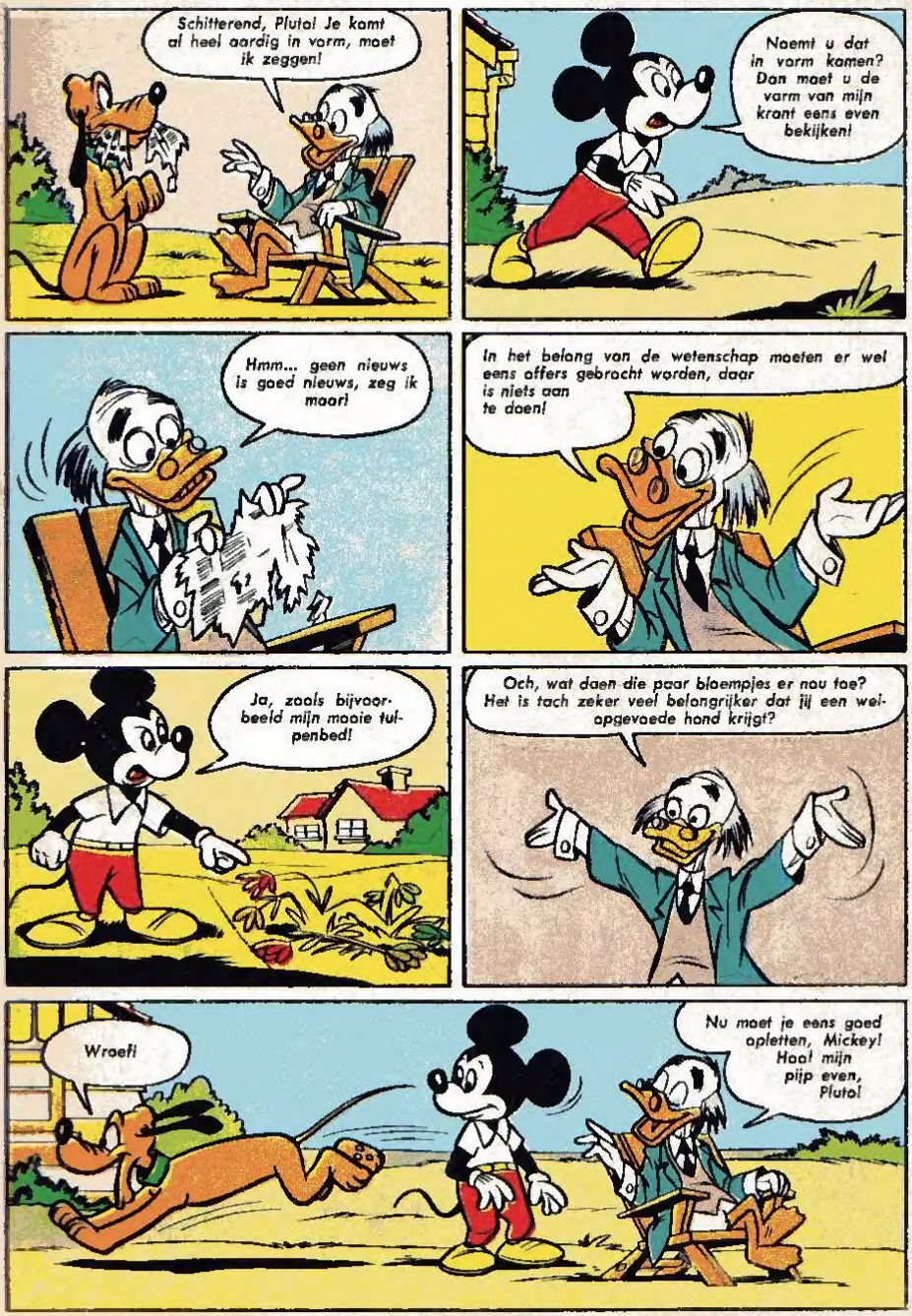
Schitterend, Pluto! Je komt al heel aardig in vorm, moet ik zeggen!
Noemt u dat in vorm komen? Dan moet u de varm van mijn krant eens even bekijken!
Hmm... geen nieuws is goed nieuws, zeg ik maar!
In het belang van de wetenschap moeten er wel eens offers gebracht worden, daar is niets aan te doen!
Ja, zoals bijvoorbeeld mijn mooie tulpenbed!
Och, wat doen die paar bloempjes er nou toe? Het is toch zeker veel belangrijker dat jij een welopgevoede hond krijgt?
Wroef!
Nu moet je eens goed opletten, Mickey! Haal mijn pijp even, Pluto!

Nee, Pluto! Nee, niet doen! Niet die pijp! Blijf af, Pluto!
Kijk 'ns wat u gedaan hebt!
Hihi! Tja, ook honden maken weleens vergissingen!
Mooi gedaan, Pluto! Mickey heeft er helemaal niet het geduld voor om jou op te voeden!
Hoe kon ik nu geduldig in mijn stoel blijven zitten en u mijn tuin laten vernielen?
Hmmm... Mickey schijnt het niet helemaal eens te zijn met wat ik doe! Misschien vindt hij dat hij er een beetje buiten wordt gelaten!
Haal die kraan, Pluto, en breng hem naar Mickey terug!

BOINK!
Nou, wat vind je daarvan? Hij heeft hem keurig netjes bij je teruggebracht, Mickey!
Doet-ie altijd!
Zo!
Neem me niet kwalijk, maar is die pijp die je daar vasthoudt, misschien van jou?
Ja, die is van mij!
BOING!

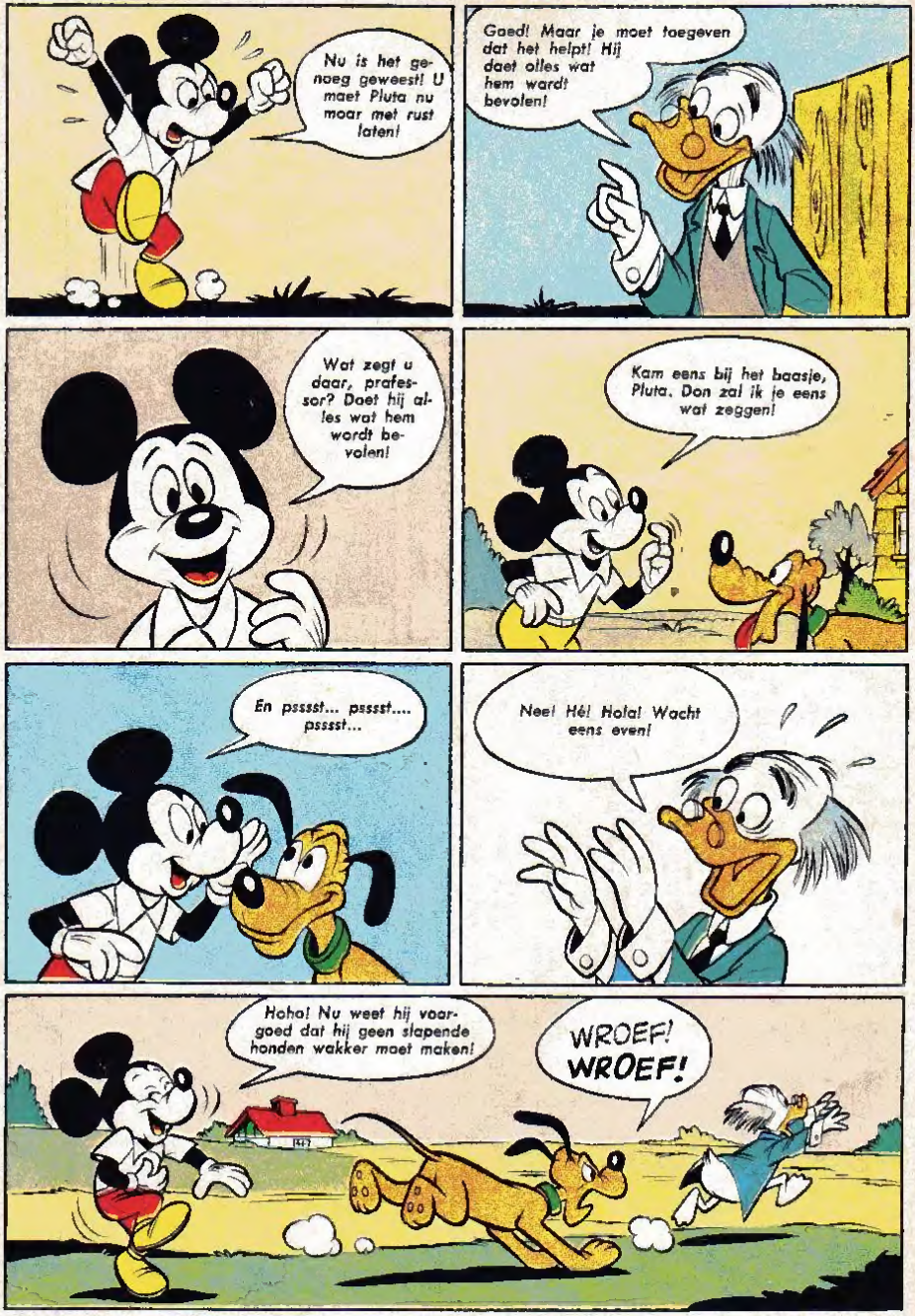
Nu is het genoeg geweest! U maet Pluta nu maar met rust laten!
Goed! Maar je moet toegeven dat het helpt! Hij daet alles wat hem wordt bevolen!
Wat zegt u daar, professor? Daet hij alles wat hem wordt bevolen!
Kom eens bij het baasje, Pluta. Don zal ik je eens wat zeggen!
En psssst... psssst.... psssst...
Nee! Hé! Hola! Wacht eens even!
Hoho! Nu weet hij voargoed dat hij geen slapende honden wakker maet maken!
WROEF! WROEF!

ZO GING IK VAN START

door JOHAN BONTEKOE

IN Assen, waar wij indertijd woonden, was ik in het zwembad een slechte leerling van de badmeester. Ik was 8 jaar, deed werkelijk wel mijn best om de slag te pakken te krijgen, maar het resultaat was, dat ik niet goed genoeg was voor een zwemdiploma. Overigens is die schoolslag van mij nog steeds niet erg best. Maar voor een kampioen op de vrije slag is dat niet zo'n ramp.
Kort daarna verhuisden wij met ons gezin naar Suriname, naar Paramaribo. In zo'n warm land ga je natuurlijk graag zwemmen. Gelukkig hadden wij daar een zwembad vrij dicht bij ons huis. 's Ochtends moest ik naar school, maar 's middags, als de stad lekker lui zijn siesta hield, ging ik met mijn zusje zwemmen. Ik leerde daar mijzelf borstcrawl, want de schoolslag wilde er niet zo goed in. Het móest er echter wel van komen, want om een zwemdiploma te veroveren, moest je nu eenmaal die brave schoolslag laten zien.
Ik werd lid van de plaatselijke zwemclub De Dolfijn. Er werden een paar keer per jaar wedstrijden gehouden. En als jongen van een jaar of tien kon ik toch wel een paar medailles veroveren. Echt trainen deed ik niet. Je speelde met een paar vriendjes in het water tikkertje, en daarmee kon je wel een beetje snelheid krijgen. Ik kan echter werkelijk niet zeggen dat ik van dat zwemmen serieus werk maakte. Tennissen deed ik ook, en dat vond ik minstens zo aardig.
Wij keerden terug naar Nederland, en zwemmen raakte voor mij wat op de achtergrond. Ik vond het water hier veel te koud. Toch kreeg ik er na enkele jaren weer een beetje plezier in, nadat ik op de h.b.s. had meegedaan aan schoolwedstrijden. Als jeugdlid kwam ik bij de Heemsteedse Polo Club, die ik tot op de dag van vandaag trouw gebleven ben. Als de vereniging haar oefenuren had, deed ik mee, maar ook ging ik vaak tussen schooltijd, van half een tot half twee, een aantal baantjes trekken. Tennissen, en voetballen in HFC deed ik erbij. Vijf jaar geleden, toen ik vijftien jaar was, deed ik als aspirant mee aan de Nederlandse kampioenschappen. Het ging niet best. Een jaar later was het succes ook niet groot, maar in de estafetteploeg kon ik mij toch wel aardig weren. Wij werden met onze vereniging tweede in het nationale kampioenschap-heren. Niet omdat ik zo goed was, maar omdat Herman Willemse ineens besloot beroepszwemmer te worden, werd ik in uiterste nood als invaller voor de 1500 meter vrije slag gekozen in de nationale ploeg. Vanaf dat moment begon ik wat omhoog te komen, want ik kreeg toen ook de uitnodiging mee te doen in de selectieploeg voor de Olympische Spelen in Rome.
Ik heb in Rome niet meegedaan, wat een teleurstelling voor mij was, maar toen ik eindexamen voor de h.b.s. had gedaan, begon ik de training serieus ter hand te nemen.

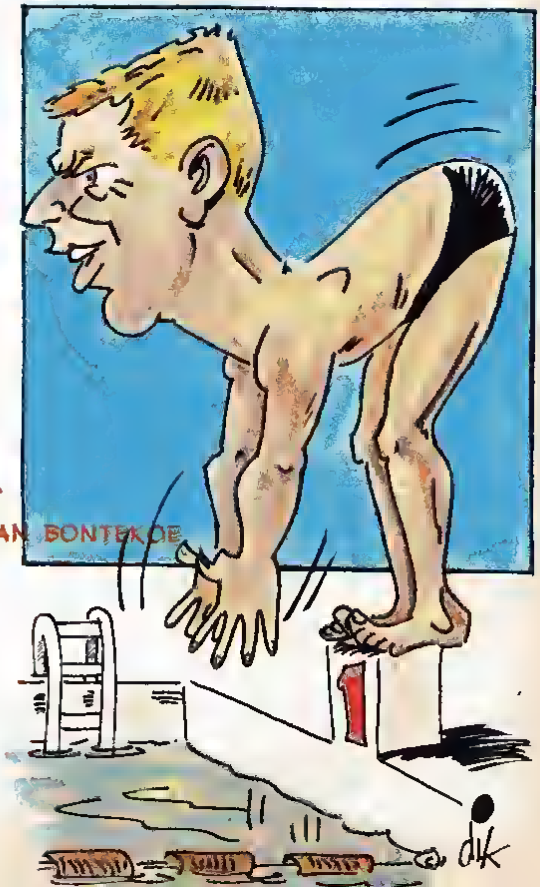

WALT DISNEY
Goofy
GOOFY'S VUILNISOPHAAL DIENST
Zo, dat zit er weer op voor vandaag... ik heb weer heel wat vuilnisram mee opgehoold!
Nee, maar! Wat zou dat zijn?
KLENG!
KLUNK!
Grutjes! Iemand heeft een oude, gedeukte theepot weggegooid waar verder nog niets aan mankeert! Dat is me toch wat!
Dat ding is juist wat ik nodig heb om er wat klimop in te planten!
En het past precies bij het allegaartje aan meubelstukken dat ik al heb!
Dit is hèt plekje voor m'n theepot!
Vooral omdat er geen ander plaatsje is waar ik het neer kan zetten!
Zeezo! Nu moet ik alleen nog wat klimop hebben! Misschien zit dat de volgende keer bij het vuilnis!

Sjangejonge, ik heb een zware dog achter de rug! Ik denk dat ik maar 'ns een tukje ga doen... zzzzz!
Oeil Wat gebeurt er?
KROING! KROING!
Sopperdemolle-mosterdpotten!
Waar is die klimop opeens vandaan gekomen?
PLOP!
Grutjes! Dat ding is vast de betoverde theepot! Die klimop groeit hoe langer hoe harder!
Hé! Nu herinner ik me opeens dat ik hierover al eens wat gelezen heb!
Die jongen in dat verhaal klom langs de stengel omhoog en toen hij bovenaan was, vond hij een kasteel in de wolken!

Tot zover klopt het ollemool precies met het verhaal in dat boek!

ns Eventjes goed nodenken.. ik geloof dat die jongen doorno in het kasteel een pot met goud vond of zoiets... oho!
POT MET GOUD

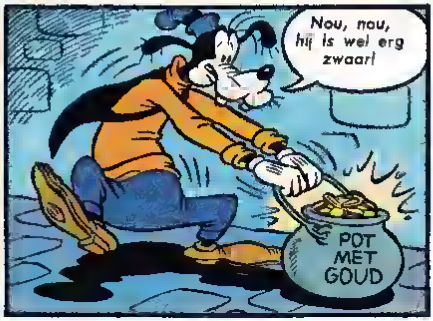
Nou, nou, hij is wel erg zwaar!
POT MET GOUD

WAT MOET DAT DAAR?!
BOENK!
BOENK!
Oeioei! Ik wos bijna de reus nog vergeten!
POT MET GOUD

Als het net zo gaat als in het verhaal, moet u me nu een tijdje achterna gaan zitten! Doet u dat ook of niet?

Nou, daar gaan we dan... één, twee, drie .. ik moet ervoor zorgen dat die pot...
Er is geen beweging in te krijgen!
POT MET GOUD

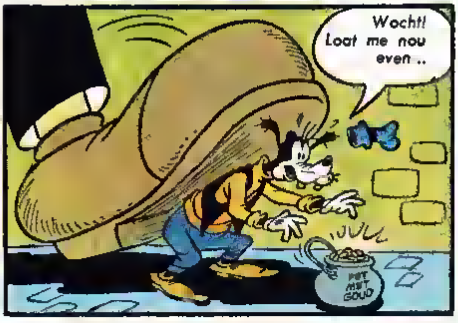
Wocht! Laat me nou even ..
POT MET GOUD

Hé, zeg! Laat me opstaan! Waarom houdt u zich niet aan het verhaal?

Hallo, Goofy! Je bent zeker in slaap gevallen en toen is je stoel gekanteld! Sta maar gauw op!
PLOP!
Wat?

Sjongejongejongel Wat een geluk dat ik op tijd wakker ben geworden!
Hé, Goofy, waar heb je die oude lamp vandaan gehaald?

Lamp? O, je bedoelt die oude theepot!
Zeg, Goofy, hij lijkt precies op die lamp van Aladdin... je weet wel die lamp waar een geest in zat!

Een geest? Maar ik heb altijd gedacht dat Aladdin in de boom klom die uit de lamp kwam groeien!
Welnee, Goofy! Je bent in de war met het sprookje van Jaap en de Bonestaak!

Grutjes! Geen wonder dat ik in mijn droom de pot met goud niet op kon tillen! Ik heb een paar verhaaltjes door elkaar gehaald!

En er kwam geen pot met goud in voor, maar een hen die gouden eieren legde! Dus dat klopt ook niet!
Is het heus? Geef dat ding maar aan mij, Mickey! Ik wil hem niet langer houden!

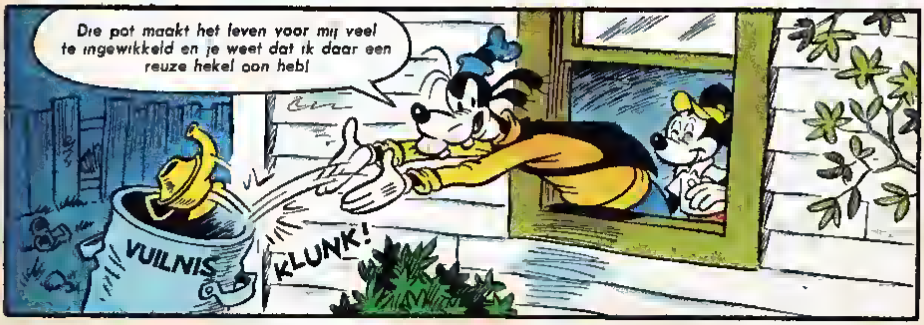
Die pot maakt het leven voor mij veel te ingewikkeld en je weet dat ik daar een reuze hekel aan heb!
VUILNIS
KLUNK!

PIPO IN HET WOESTE WESTEN

Geschreven door WIM MEULDIJK

WAT ER GEBEURDE

In het Wilde Westen is een nieuwe roversbende, de Blauwpiepers, bezig om de grootste boerderij te beroven. Zonder op het bijzondere schrikdraad te letten breken zij door de omheining heen en beginnen het vee te stelen. Pipo en de eigenaar-baas Zuitvouwer zien het allemaal gebeuren vanuit een hefschroefvliegtuig.

15. IN HET NAUW

BAAS Zuitvouwer begint zo herd te loeien van woede en verbazing, dat je het boven het geraas van de vliegmotor uit kunt boren. „Mijn schrikdraad!" buldert hij. „Oei! Ze hebben zich d'r niks van aangetrokken! Ze vernielen mijn super-de-luxe afrastering!"

„Jaja," zegt Pipo, „en daar letten ze het niet bij! Ze gaan nu ook al je koeien stelen! Het zijn ijverige mannetjes, die boeven! Het zal geen leuk gezicht zijn voor sommige eigenwijze eigenaars!"

Baas Zuitvouwer laat 't hefschroefvliegtuig een duik maken tot vlak boven de hoofden van de bandieten. „Ik zal ze leren!" bruit hij. „Ophoepelen, lelijke vernielers!"

Maar de Blauwpiepers zijn niet bang voor een helikopter, ze kijken ernaar of het een lastige vlieg is, meer niet! Als de wentelwiek nog lager komt, wijst de hoofdmen er even met zijn geweer naar en „pie-oe" fluit er een kogel door het toestel, vlak langs de neus van baas Zuitvouwer, die zijn kauwgum doorslikt van verbazing!

„Sapperdeflap," zegt Pipo, „het is hier gevaarlijk in de buurt! Suis een beetje opzij met deze draaimolenwiek, meneertje, ik vind het niet leuk om het doel te zijn in een vliegende schiettent!"

De eigenaar van de T-ranch heeft geen aansporing meer nodig, hij laat het vliegtuigje een dreel maken, zodat ze buiten het bereik van de geweren komen. „Wat moeten we nu doen?" roept hij op een huiltoon. „Al mijn cowboys zitten nog thuis hun havermoutpap te eten! Ik krijg ze nooit allemaal op tijd hierheen om die boeven te verjagen, het is wel tien kilometer van hier naar de boerderij!"

„Jajaja, meneertje de grote baas!" zegt Pipo, „dan hed je maar niet zo op dat malle schrikdraad moeten vertrouwen, Pipo heeft je nog gewaarschuwd! Nu help ik je alleen als je precies doet wat ik zeg! Ik heb een plannetje bedacht, want mijn denkhoofd heeft ondertussen niet stilgezeten!"

Baas Zuitvouwer wordt opeens een gehoorzame baas; hij begrijpt nu dat het een reuze bof is dat die slimme clown net op visite gekomen is!" „Naar de boerderij terugvliegen," zegt Pipo en dat gebeurt. „Toestel laten landen!" commandeert Pipo en dat gebeurt. „Uitstappen, meekomen en naar de schuur waar het eten voor de koeien is," zegt Pipo dan en zo gebeurt het. „Pak een stapel veekoeken en doe die in een net!" roept Pipo en dat is precies wat er volgt.

„Terug naar het vliegtuigje, instappen en wegvliegen!" beveelt Pipo en zo geschiedt het. Alles bij elkaar duurt het een kwartier. Dan vliegen ze weer boven het hoekje van het grote land, waar de boeven ondertussen ook niet stilgezeten hebben. Ze hebben wel driehonderd koeien verzameld en zijn bezig die lieve dieren door het gat in de omheining te jagen. De tranen springen baas Zuitvouwer in de ogen als hij ziet hoe zijn moole vee gestolen wordt. „Mijn prachtige koebeesten!" jammert hij. „Jereniang heb ik ze vertroeteld en toegedekt en nu worden ze meegenomen door zo'n stel boeven. Wat ben je van plan met dat netje met veekoeken, ik snap er niets van!" Pipo grinnikt geheimzinnig. „Als ik het maar snap," zegt hij. „Hou dit vliegding goed op de hoogte en vlieg rustig achter de rovers aan, meneertje!"

Een half uur lang vliegt de wentelwiek achter de kudde een, baas Zuitvouwer zit te knarsetanden en dat is een akelig gehoor voor een clown, die aan klaptoeters gewend is. Maar als je een list uitvoert, moet je geduld hebben om 't goede ogenblik uit te kiezen. Eindelijk is het zo ver; Pipo geat in de opening van het vliegtuig zitten en pakt een lang touw. Daaraan heeft hij het net gebonden waar de veekoeken in zitten. Jullie zouden die koeken niet lusten, maar als je een koe was zou je er best een opetan en om nòg eentje loeien!

Pipo laat het net zakken, het komt nu te hangen boven de allerlaatste koe van de lange rij, die zich in de richting van de bergen begint te

Illustratie: JAN WESSELING

bewegen, waarheen de boeven het vee willen sturen. De allerlaatste koe hoort iets achter zijn staart en kijkt om. „Boeh!" denkt hij „Ik zal op staande voet nóg een staart krijgen als dat geen koeken zijn. Ze komen zo maar uit de lucht vallen, wat een traktatie, zou er iemand jarig zijn? Ik lust best wat!"
De allerlaatste koe blijft staan, draait zich om en hapt naar de koeken. Pipo trekt het net even omhoog, de koe gaat op zijn achterste poten staan en loeit van verlangen. Dat blijft niet onopgemerkt, de op-één-na-de-laatste koe remt ook en draait zich om. Hij loeit doordringend, want zijn hevelingseten is ook veekoeken. Nu horen andere koeien, die midden in de troep lopen, ook dat hongerige geloei, ze staan stil en dringen den naar achteren. De hele kudde begint nu te lijken op een rivier waarin twee stromen tegelijk uitmonden. De boeven die op hun pearden aan de kant meerijden, proberen nog met zweepgeknal en mondgeschreeuw de zaak weer op gang te krijgen, maar het helpt niet: het wordt zeer duidelijk en zeer snel een reuze rommelhoei!
„Nu terugvliegen, meneertje," zegt Pipo in de wentelwiek tegen baas Zultvouwer. „Niet te langzaam en niet te snel, we lokken je kudde met dit koeken-lokaas terug naar je eigen land, het is raar maar waar!"
Dat heeft baas Zultvouwer ondertussen ook begrepen. De helikopter maakt een kleine bocht, begint aan de terugweg en op de grond volgt de hele koelenkudde, bals-overkop, baasje-rep-je, holderdebolder, stampvoetend en lijfschuddend, loeiend en dempend! Het is een ongewoon schouwspel, maar de handdieten van de Blauwpiepershende genieten er niet van. „Hou tegen!" brult de bendeleider en zijn makkers schieten in de lucht klakken met hun tongen, roepen „Kssst!" en laten hun zwepen fluiten boven de herde koppen van de koeheesten, maar het helpt geen zier en geen snippertje, de koeien zien de veekoeken en die willen ze hebben en daarmee uit! Ze duwen de paarden opzij, een paar rovers worden gewoon plat omver gelopen en komen — jammerend om hun moeder — in de greppels terecht. De voorste koeien happen en springen naar het zwevende net met vee-voer, het is het raarste partijtje koek-happen van de hele wereld, en Pipo schatert van pret! „Jipsekeajoepie!" roept hij blij, „komt det zien, dames en heren, de grootste kunst van Wildwest-land, boeven verjagen met koeien, een zeldzame attraktie voor jong en oud! Hap dan koetjes, goed zo, laat je niet tegenhouden. Pipo heeft de lekkerste peuzelkoekjes uit de buurt, het koeiensnoepje van de week! Huplala!"
Het duurt niet lang of de boeven begrijpen dat ze tegen de kracht van die hongerige kudde niets beginnen kunnen, ze blijven gerafeld en doodmoe achter en ze zien het vee van de T-ranch in de verte weer door de afrastering terugkeren op het land van de eigenaar en ze horen — hoog boven het doffe geloei — 't vrolijke geschater van de clown die hun deze poets gebakken heeft!
„Driemiljoen handboeien!" hijgt tandenknarsend de bendeleider, „nu is het genoeg, mannen! Die clown verknoeit el ons werk, we zullen hem wel krijgen!"

Volgende week:
UITKIJKEN IS DE BOODSCHAP!

WALT DISNEY

Knabbel en Babbel

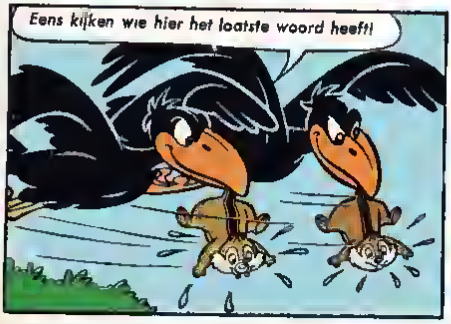

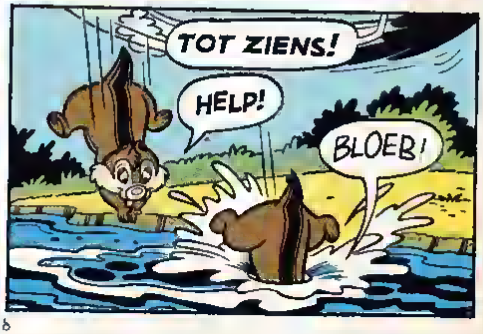

(Bloeb!) Dit mogen ze ons toch niet aandoen?
Maar ze doen 't!
En nu stappen ze onze holle boom vol met stro, takjes, touwtjes en al die rommel meer!
Voor een nest!
Dit mag niet! Wij staan in ons recht!
Maar zij zijn veel sterker dan wij, Babbel!
Maar we hebben toch een heleboel vrienden die nog veel sterker zijn dan alle kraaien bij elkaar!
Laten we dan maar gauw een sterke vriend opzoeken!
Meneer Beer, zou u twee kraaien uit onze boom willen mikken?
Hihi! Ja, natuurlijk!
Maar...
Au! Au! Ze hebben me gebeten!
Wat een aardige beestjes zijn jullie toch, zeg!
En wat een goeie hulp bent u toch!
We moeten een andere sterke vriend zien te vinden, Babbel!
DENK! DENK! DENK!

Zeg, het speelgoed dat de kraaien uit de boom hebben gegooid, komt ons goed van pas!
Ouwe stukken speelgoed zijn wel aardige vriendjes, maar ze zijn niet zo sterk!
Kijk... die hoorn moet ik net hebben!
Oejoei! De laatste keer dat we erop bliezen, werd Evert Eland zo boos! En dat is hij nòg steeds!
Dat weet ik, Knabbel! We gaan vijand tegen vijand opzetten!
TET-TET-TOET!
En in de elandentaal betekent tet-tet-toet „Elanden zijn onbetrouwbaar"!
TET-TET-TOET!
Die beestjes zijn zeker weer aan de gang!
Hij laat zich niet beledigen..
TET-TET-TOET!
Grrr! Daar zullen ze spijt van hebben!

BENG!
HELP!
AU!
We hadden beter met tegen de boom kunnen leunen!
Nu weet ik hoe een ge kraakte naot zich maet vaelen!
Zeg, als het bij ons hard aankwam maeten de kraaien helemáál verkreukeld zijn!
Dan smijten we ze er uit!
Grutjes! Jullie zien er blakend van gezandheid uit!
'Tuurlijk!
Wij zagen wat er ging gebeuren en daarom hebben we onze maatregelen genamen!
Zie je wel? We fladderden midden in het hal toen de boom de dreun van de eland te pakken kreeg!
En haepel nu maar op!
Slik!
Grrl Nu ik jullie te pakken heb, zullen jullie ervan lusten ook!
Help! We wilden u niet...
Alsjeblieft!
FLOEP!
HELP!

FLOEP!
Gelukkig maar dat we niet op ons haafd terecht kwamen!
Hmmm... we zijn niet alleen!
Dag, meneer!
Dag, kleintjes! Wat leuk dat jullie hier ook even komen uitrusten!
Eh... bent u aan 't verhuizen of zo?
Jo! Ik ben op weg van mijn winterverblijf in Chili naar mijn zamerverblijf in Alaska!
Sjonge! Dat is een heel eind vliegen!
Zeg, eh... u zou er zeker geen moeite mee hebben om twee nietige kraaien uit ons huis te mikken, hè?
Kraaien? Hoha! Waar zijn ze?
Maar...
't Spijt me, jongens! Maar ik ben veel te groot! Ik kan met geen mogelijkheid het hol in komen!
(Zucht!) Hebben we 'n sterke vriend en dan is-ie te groot!
Nou, ik moet nog een poosje slopen, want morgen vlieg ik in één ruk naar Aloska!

Zullen wij dan ook maar gaan slapen?
Neel Ik geef het beslist nog niet op!
Hmm... hier ligt onze kluwen touw ook nog, Bobbel!
Tuurlijk! Ze hebben toch al onze spullen uit ons hol gegaard?
Maar kraaien hebben touwtjes nodig om nesten te maken, net als stro en takjes!
Nu je het er toch over hebt, ik heb nooit wat aan die kluwen touw gevonden!
Sufferd! We kunnen dat touw nu juist gebruiken om van de kraaien af te komen!
Stt! Eerst klimmen we stiekem naar binnen!
Maak hem stevig vast, hoor!
Goed!
ZZZ
Hé! Wat is er aan de hand?
Oei! Eh... niks... we kwamen nog even rondkijken hier!
Waag het niet meer om terug te komen! 't Hangt ons de keel uit!
En als het toch weer gebeurt zul je iets heel anders beleven!
Da's best, haar! Tot ziens!
Hihihi! Ze hebben het touw helemaal niet gezien!
Ja, nu doet het er ook niet toe wie er morgenochtend het eerst wakker is!

En de volgende achtend...
Ja, hoor, de kraaien zijn wakker, zie ik!
Bent u klaar om te vertrekken?
Ja!
En zo stijgt meneer Arend op met een flinke ruk...
HÈ!
Wat?
WOESJ!
WOESJ!
Of liever: twee rukken!
Tot ziens, hoor, en veel plezier in Alaska!
En reuze bedankt, meneer Arend!
Alaska? Nee!
En dan weer terug ook!
Ik doe het graag, hoor! Tot ziens!
En zo leefden Knabbel en Babbel nog lang en gelukkig!
Eh... gooi niet alle stro weg, Babbel! Ik heb een heel goed idee!
We moeten onszelf beschermen tegen nieuwe aanvallen van kraaien!
Hoe dan? We kunnen ons toch moeilijk een arend als lijfwacht aanschaffen!
Hoeft niet! Ik heb alleen kleren en spullen nodig die we al bij de hand hebben!
En dus...
Donald Ducks ouwe pak volgestopt met stro, kan mooi dienen als vogelverschrikker, hè?
Ja! (Slik) Ik hoop maar dat hij mij ook niet verschrikt!

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

ALS we dagelijks op de klok kijken, staan wij er niet bij stil dat bij de uitvinding van het uurwerk in vroeger tijden een van onze landgenoten een zeer belangrijke rol heeft gespeeld.
De Nederlandse wis- en natuurkundige Christiaan Huygens (1629—1695) — verwar hem niet met zijn vader, de dichter Constantijn Huygens — vond namelijk de slingerklok uit en later ook het slingeruurwerk met veeraandrijving. De klok op de hier afgebeelde postzegel (uit de serie zomerzegels 1962) is in de tijd van Huygens op zijn aanwijzingen vervaardigd. En als je goed kijkt kun je zien dat de wijzerplaat van deze klok door Vader Tijd wordt „getorst". Deze tijdsaanwijzer uit vroeger eeuwen kun je in werkelijkheid bewonderen in het Rijksmuseum van Geschiedenis der Natuurwetenschappen te Leiden, waar men een interessante Huygens-collectie bijeen heeft gebracht.

AUTO ONDER VOETGANGER

Dat er bijna iedere dag een of meer voetgangers onder een auto komen verdroot een Engelse student ten zeerste.
Hij vond dat de boel nu maar eens omgekeerd moest worden en dat een auto onder een voetganger moest komen.
Hij klom dan ook op de eerste de beste wagen die hij tegen kwam, liep over de motorkap, het dak en de bagageruimte. Zo bereikte hij weer de begane grond en . . een agent die hem opwachtte met een bekeuring van vijftig gulden.

LEKKER ROKEN

In een stad in Noord-Holland zagen de mensen op een bepaald ogenblik dichte rookwolken uit een huis komen. En zoals dat in zo'n geval gebruikelijk is, onmiddellijk werd de brandweer gewaarschuwd. Die kwam met groot materieel tot de tanden gewapend met slangen en spuiten aanstormen. Men behoefde echter niet te blussen, want een slager was alleen maar n paar worstjes aan het roken. Daarbij had hij wat te veel rook gemaakt, waarvan hij zich zo vlug mogelijk wilde ontdoen. Vandaar die rookwolken!

GROOTSTE BRUG

De bekende grootste hangbrug ter wereld, de Golden Gate-brug bij San Francisco, is binnenkort de grootste brug niet meer.
Men bouwt namelijk op het ogenblik bij New York een nog grotere brug van hetzelfde type.
De totale lengte van deze nieuwe brug, die over de havenmgang van New York voert, bedraagt 5 km, de aanlopen inbegrepen.
Het middelste gedeelte dat 70 meters boven het wateroppervlak ligt, is van pijler tot pijler 1450 meter lang.
Er komen 12 rijbanen op de brug in twee verdiepingen boven elkaar en men hoopt dat dit voorlopig voldoende zal zijn voor het Newyorkse spitsuurverkeer.

DE ZWERVERS

Zomaar midden in de week
Slenteren zij samen
Kleine hand in grote hand,
Doelloos door het zomerland
Ver van 't huis met ramen
Opa-lief an broekeman
Zijn zo vrij als dat maar kan

Met hun beste kleren aan
Klauteren ze beiden
Over 't hek met prikkeldraad,
Even stankt hun stout gepraat
Den zijn z'op de halde
Rozig-paars tot d'horizon
Brem omzoomd als goudgalon.

Zuigend op een pepermunt,
Gniffelen z'om moeder
Die hen lekker niet kon zien
Oh, aan 't zoeken is misschien!
Komt een schaap om voeder . .
Opa aarzelt, schenkt dan groot
't Meegezmokkeld roggebrood

't Kindje wil waer verder gaan,
Maar de zon aan 't dalen,
Veegt bijeen het gouden licht,
Opa gaat, bawust van plicht,
Huiswaarts zonder drolen .
Kleine zwervar loopt verbaasd
Willig mee, in grote haast.

De kortste weg naar moeder
Kruipt in haar schemerbed,
Broekeman gebronsd en warm
Zit slaperig op opa's arm
't Is avond en nog lang geen nacht,
Maar opa weet hoe moeder wacht!

VERBORGEN DIEREN

In elk van deze zinnen staat de naam van een dier verborgen. Probeer ze op te sporen.

1 Ik ga geregeld naar de dierentuin.
2. Toch zag ik er gisteren een dier dat ik nog niet kende.
3 Hij had een heel vuile huid.

Oplossing verborgen dieren: egel, uil.

De McKee's, Pa, Ma en hun vier zoons. Martin (14), Tom (12), Tim (10) en Bubbel (4), zyn weggetrokken uit het kolonistendorp, omdat het daar te druk werd naar Pa's zin. Pa McKee is een echte pionier. hy heeft een boel ruimte om zich heen nodig om prettig te kunnen ademhalen. Na een tocht door het woeste bergland van noordwest-Tennessee zyn ze beland in

de NAAMLOZE VALLEI

Een nieuw vervolgverhaal door Tim Maran

illustratie: Hans Kresse

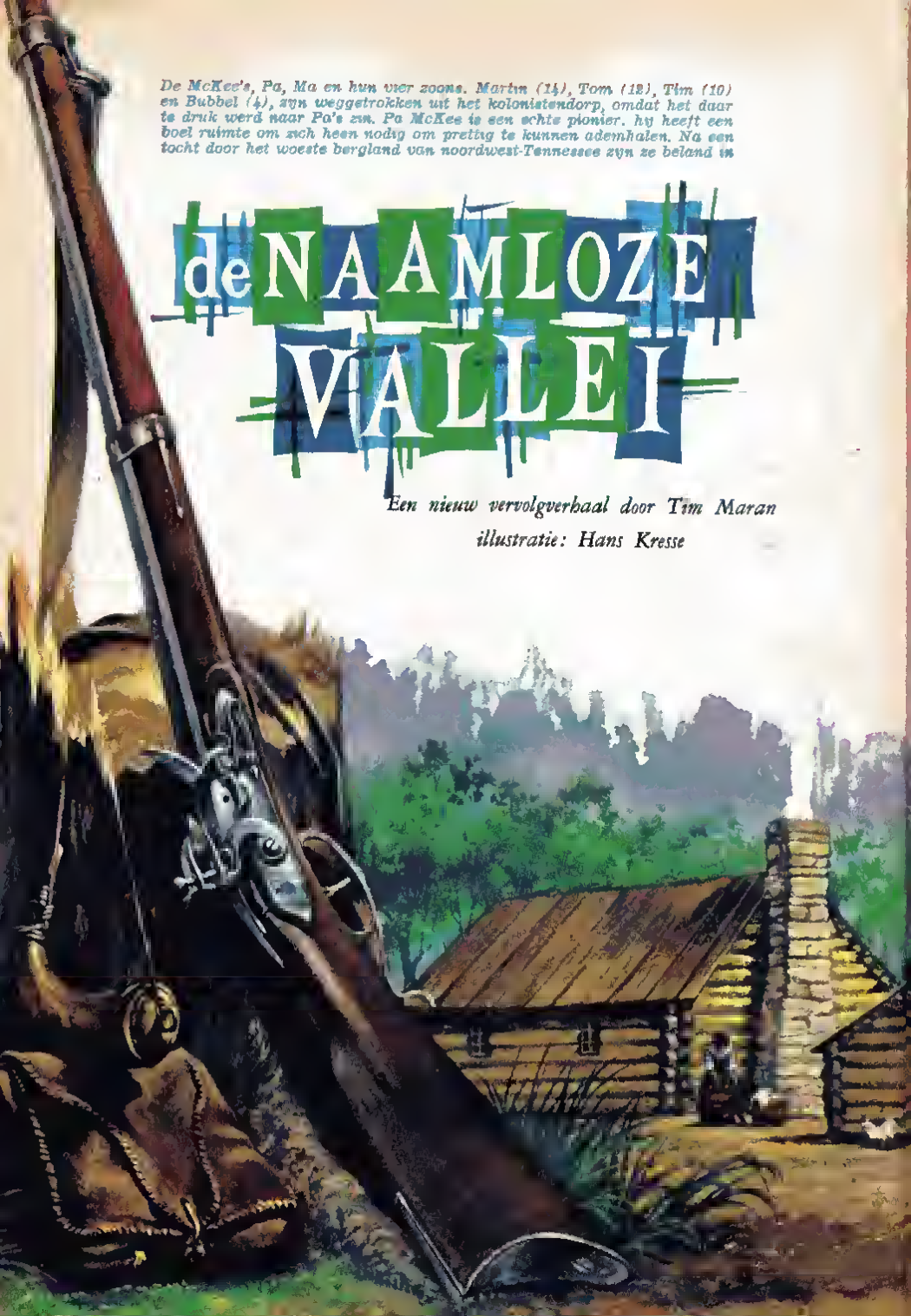

„PA," zei Tim ernstig, „ze zijn er weer."

Pa McKee liet de bijl rusten, veegde een arm over het bezweet gezicht en fronste. „Zo.....? Waar?"

„Bij de Forellenbeek" Dat was de beek waar ze de eerste forel hadden gevangen. „Ik loerde op een kalkoen en hield me muisstil achter een bosje. Het zijn Cherokees. Ik heb er vijf geteld. Maar ze dragen geen oorlogsbeschilderingen, Pa."

Pa liet als toevallig zijn blik over de aangeduide plaats glijden. Niets bewoog zich daar in de boszoom. Het was of de geweldige zomerhitte alle leven had lamgelegd. Maar uit die stilte en roerloosheid sloop een dreiging, een gevoel van onheil aan, Pa zuchtte. Natuurlijk had hij vroeg of laat de Indianen verwacht. Maar niet op zulk een manier. Een maand al waren ze nu hier, in de Naamloze Vallei. Rook steeg op uit de schoorsteen van de blokhut en hing, mijlenver in de omtrek zichtbaar, in de windioze hemel; de bijlslagen waaronder bomen werden geveld, galmden luid en verre — toch hadden de Indianen wier buren zij waren geworden, zich nog geen moment openlijk vertoond. O ja, zij waren er..... Maar zij sloopen, stil als schaduwen, om hen heen. Je voelde als het ware hun loerende blikken in je rug prikken; dat was niet bepaald een gevoel om er rustig van te kunnen slapen.

„Goed," zei Pa. „Waarschuw je broers ook. Zeg er maar niets van tegen Ma. En leg de honden vast, dat die niet het bos in gaan; ik wil geen moeilijkheden"

„Ja, Pa," knikte Tim. Tien jaar, maar geen spoor van bangheid op zijn sproetig gezicht. Hij zwaaide zijn levensgroot geweer op de schouder en slofte op de blokhut toe. Ma deed de was. Het was of ze voelde dat Tim om het hoekje keek.

„Nu al terug?" vroeg ze. „Wat heb je geschoten?"

„Niets, Ma," zei Tim schijnheilig. „We hebben toch nog hertevlees?" Ma liet de was uit haar handen vallen en keek hem onderzoekend aan. „Je weet best dat we dat vlees zouden roken. Waarom ben jij teruggekomen?"

„Ach, zo maar, Ma," zei Tim ontwijkend. „Ik had geen zin." Maar hij voelde dat hij een kleur kreeg. „O," zei Ma. „Nou, dan weet ik alweer hoe laat het is. Heb je Pa gewaarschuwd?"

„Ja, Ma," gaf Tim toen maar toe. „Wat is 'r? Wat is 'r?" stak Bubbel zijn neus erbij. Die rook nu letterlijk alles: bessentaart en sensatie. „Niets!" zeiden Ma en Tim tegelijk.

„Wel waar! Wel waar!" jubelde Bubbel, die rood werd van vreugde. „Indianen!" Hij holde weg om zijn houten geweertje te pakken, dat Martin voor hem gemaakt had om van alle gezeur af te zijn. Als het van Bubbel afhing, deden de Indianen niets anders dan de McKee's aanvallen; het mochten desnoods ook beren of wolven zijn. Hij was een veelbelovende jongeling.

„Waarschuw Martin," zei Ma tegen Tim. „Hij is op het land." „Het land" was wel 'n wat groot woord voor dat stuk omgeploegde

aarde achter de stal Een deel ervan was reeds beplant met bataten, de zoete Indiaanse aardappel, op het andere stuk zette Martin mais uit Hij kroop op handen en knieën door de rulle aarde, de zon brandde ongenadig op hem neer Iets verderop graasden Bessie hun wit paard, en de twee geiten, Witsik en Witsok, terwijl de statige madam McKoe met suffe ogen in de schaduw van een sycomore lag te herkauwen. Tim hurkte bij Martin „Er zijn weer Indianen Bij de Forellenbeek."

„O ja?" zei Martin Hij hield niet eens op met werken Prikte met een aangepunte stok een kuiltje in de aarde, liet er ankele maiskorrels in vallen dekte ze toe Een ijskouwe, die Martin Zijn geweer stond onder handbereik tegen een ongeroolde boomstronk Hij zou goed op zichzelf passen, en op de dieren, Martin kon je alles met een gerust hart toevertrouwen Tim vond het opeens prettig dat hij zo'n grote broer had Hij besloot vanavond geen kikker op zijn slaapbank te verstoppen Hij kuierde terug naar de hut en legde de twee honden vast, ea keken bitter verongelijkt, Bubbel sloop langs de raampjes en loerde met woest gezicht naar buiten, waarvoor hij op de slaapbanken moest klauteren Ma was verdar gegaan met de was Tom was bezig de achterdeur, die Pa el kant en klaar had gemaakt, in te zetten Hij had zich op de duim geslagen (zulke dingen overkwamen Tom altijd) en zoog er af en toe voorzichtig op

Tim zette zijn gewaar weg en ging Tom helpen Het eerste wat hij zei, was „Kijk nou wat je gedaan hebt dufferd!" „Het is mijn duim an ik mag er op slaen als Ik will" stoof Tom op

„Niet die duim van jou, maar de deur," zei Tom verachtelijk „Ja habt de bengels er zo opgezet, datle naer binnen opengaat Naast Ma's kookplaats, notabene Dufferd!" „Je bent zelf een dufferd!" schreeuwde Tom. „Die deur moët naar binnen open!"

„O ja?" treiterde Tim, „Waarom?" „Dáárom!" schreeuwde Tom Hij voelde zich razend ven machteloosheid Wist-le nou maar waarom de deur naar binnan open moest ! Zijn gevoel zei hat hem, maar hij wist niet waarom.

„Je bent geschift!" zei Tim „Nou moeten we elles weer losmaken en opnieuw beginnen "

„Durf er aa aan te komen!" "

Ze stonden met gebalde vuisten tegenover elkaar. Bubbel vaegat op slag alla Indianen en kwam jubeland zangestormd „Vèchten! Goed zo! Sla arop! Kast, kast!"

„Moet jij een pak voor je broek?" kwam Ma's stem „En julhe twee ophouden met schreeuwan! Zet die deur er nou maar zo in; als het niet goed is, kan het later altijd nog veranderd worden "

„Ja, Ma " zei Tim met een woedende blik op Tom „Goed, Ma " zei Tom met een woedende blik op Tim Daarna keken ze allabei woedend naar Bubbel en zetten met vereende krachten de deur op zijn plaats Op het heetst ven de dag kwamen Pa en Martin thuis om te eten Ze wasten zich bij de put en schaarden zich om de tafel die, evenals de zit- en slaapbanken, door Pa zelf waren gemaakt, wat ze goed was aan te zien De hut, opgetrokken van dikke boomstammen, was niet groot Een gezonde harslucht kwam je tegen In de wanden zaten kleine, dikke ruiten, zodat je naar alle kanten naar buiten kon kijken en, als dat nodig was, schieten Vlak achter het huis wes de stal, ook al een soort blokhut, waarin de dieren an Ma's kippen das nachts warden opgesloten vanwege de beren, wolven en vossen. De waterput lag nazat de achterdeur, dat bespaarde een hoop gesjouw met emmers water, bovendien hoefden ze in geval ven een beiegering door Indianen niet te verdorsten Ja ziet naast alle gezwoeg en gezweet moest je bij het bouwen van een tehuis in Indianenland mat een boel onprettige dingen rekaning bouden! De kookhaard was tegen de achterwend naast de deur, waar Tom en Tim zo'n ruzie om hadden gemaakt Eigenlijk hadden ze eerst die haerd gebouwd en daar omheen pas de hut, ze wilden namalijk vóór alles dat Ma zich thuis zou voalen en dat

kon alleen, als ze naar bartalust kon braden en bakken. Daar zat trouwens wat berekening bij van Pa en de jongens — je moest es zien hoe dia konden eshransen! En anders de bonden wel! En anders iedereen wel! Dat kwam van de gezonde boslucht en van het harde werkan dat ze deden om vóór da winter alles op orde te hebben

Toen da bodem van de soepketel zichtbear was geworden an iedereen lengzamer begon te eten, kwamen da tongen los Als bij afspraak roerden Pa en da jongens het onderwerp „Indianen" niet aan, omdat Ma erbij zat. Tim kon het niet nalatan over de achterdeur te vertellen, hij grijnsde van pret. „Nou, zeg nou zelf Pa! Dat is toch zeker — au!!!" krijata hij opeens, terwijl hij meteen woedand terugschopte onder tefel.

„Lèkker!" schreeuwde Tom, rood van drift „En, Pa, het is goëd, zo! Die deur moët naar binnen open!" „Knokken!" jubalde Bubbel met volle mond. „Moet jy een pak voor je broek?" riep Ma Ze vroeg het wel bonderd keer op een dag En tegen de anderen zei ee „Laat die deur toch zitten! Ik vind het maar een veilig gevoel met die Indianen om ons heen!"

En daarmee zaten ze den, boëmi er toch weer middenin. Indianen „Het is om er tureiuurs van te worden!" zei Pa „Waarom komen ee toch niet gewoon voor de dag?"

„Ze durven niet!" schetterde Bubbel „Ze zien mij, an mijn geweer! Als de Injuns merken dat we als hun buren hier willen wonen, zullen za vanzelf wel bijdraaien "

„Dat is ook zo," zei Pa „Maar er gaat zo'n boel kostbare tijd verloren Zo lang ze om ons heen sluipen, durt ik juille niet te ver weg te laten gaan En er moet nodig gejaagd worden We moeten nog een hele wintervoorraad aanleggen gerookt vlees, beendaren voor het vuur, berevet, huiden voor de slaapbanken .."

„We hebben da tijd nog, Pa," zei Tim „Trouwens, de beren zijn pas in de herfst op z'n vatst."

Pa knikte, maar de frons bleef in zijn voorhoofd „Natuurlijk En in noodgeval hebben we ook onze kippen nog, en de geiten "

„Witsik???" krijsten Tom en Tim als uit één mond, en „Witsok???" krijste Martin, alle drie witheet van verontwaardiging

„Ja, ja! En madam McKoe kunnen we ook opeten!" jubelde Bubbel, zwaalend met zijn lepel. En toen kreeg-le werkelijk aen fler ven Ma, dat het knalde Pa keek heduuad de boze tafel langs en vergoelijkte zichzelf. „Ach, jongens, Ik bedoel alleen maar dat het natuurlijk niet zo'n vaartje zal lopen Maar hier hebben we geen bazaars waar we voorraad kunnen kopen, en geen buurman dia ons uit de brand kan helpen En als da winter leng aanhoudt, en bulten ligt de sneeuw zo hoog —" Pa wees het aan met zijn hand — „den zouden wa wel es — hoia, wat heb jij zo opeens"

Tom was met een juichkreet opgesprongen, zo onbesuisd dat hij met bank en al achterover rolde (zulka dingen gebeurdan altijd mat Tom) Maar hij was ook meteen weer op de been en begon, pijnlijk hinkend, een soort Indianendans door da blokhut, terwijl hij schreeuwde: „Da deur ! Há ! De sneeuw, ..! Ikkik " Iedereen staarde met open mond naar hem, maar Tim was de eerste die eruit wijs kon Hij gaf opeens een grote schreeuw Hij was niet baatdragend Met schitterende ogen riep hij uit „Túúrlijk! Tom heeft gelijk! Als de eneeuw zo hoog ligt " hij wees tweemaal zo hoog aan als Pa „kan de deur niet naar buiten open! Dan zitten we opgesloten! Daarom moetla naar binnan open!" En zelf hinkend vanwege Toms schop tegen zijn scheenbeen, pakte hij zijn broer in de Indianaee worstelgreep en stoeiend rolden ze over de vloer, waar Bubbal zo van overstuur raakte, dat hij met soepbord en al ven de bank en tussen hen in rolde. Op dat moment sprongen de honden plotseling overeind En rukkend en dansend aan de touwen, alle nekharen overeind en het wolvegebit ontbloot, barstten zij los in een razend geblaf.

Pa en de jongens wierpen zich op hun geweer. Ma was opgestaan, krijtwit en bevend Wat stond er te gebeuren?

TOM POES en de WAGGELGEDACHTEN

O, HM, DANK JE.
WAAROM WIL DIE DIKKE NIET? ZOU DIE TAART NIET DEUGEN? JE MOET VOORZICHTIG ZIJN MET DAT TOVERSPUL...
IK GA EVEN M'N VIS EEN STUKJE VOEREN.
HÈ?
HEBT U DAN EEN VIS DIE TAART LUST?
IK WEET 'T NIET. HIJ HEEFT NIETS GEGETEN NADAT IK HEM GEVANGEN HEB. MAAR MISSCHIEN LUST HIJ GEEN UIENSOEP.
HIER! TAART. STEEK IN JE VISSEBEK.
IK WIL GEEN TAART OF KIPPEBOUT, ZOLANG JE MIJ GEVANGEN HOUDT.
HOORDE JE DAT? HIJ HOUDT DAAR IEMAND GEVANGEN! MISSCHIEN WEL EEN PRINSES.
Smak
Smik
NEE, DE VIS!
DE VIS? WAT...
DE VIS!?
JA, DE VIS!
DIE KERMISKLANT HEEFT ZELF GEZEGD, DAT HIJ DAAR EEN VIS HEEFT. EN ALS DIE VIS KAN PRATEN..
STIL! IK STA OP HET PUNT, 'N ONTDEKKING TE DOEN.

JONGE VRIEND, DOOR LOGISCH NADENKEN BEN IK ER ACHTER GEKOMEN DAT HIJ DE GEDICHTENVIS GEVANGEN HOUDT.
HM.
EN WAT WILT U NU DOEN ?
DE VIS TERUGEISEN; NATUURLIJK.
WACHT!
SMAK SMAK SMAK
GEEF DADELIJK TERUG DIE VIS! EEN DAME TREURT OM HET DIER!
HUH?
ACH, OOK IK TREUR IN MIJN KOM. ZIE IK OOIT HET MEER WEEROM?
DIT IS ROEREND...HM... MAAR TREUR NIET, EH, VIS. IK ZAL ZORGEN...
JIJ ZORGT VOOR NIKS! DOORREGEN OPSCHEPPER!
OEMPF!
DIE VIS IS VAN MIJ! HEB IK EERLIJK GEVANGEN!
M-MLAAT ME MLOS!
BWUUT!
BLOD.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. 1964 Walt Disney Productions.